

accents

“Morir és com néixer de nou, però cap a una altra banda que desconeixem”

La infermera i tanatòloga Xusa Serra va presentar ahir a la capital del Segrià el llibre 'I jo, també em moriré?' per ajudar els joves a conèixer amb la pèrdua i la mort en el marc d'un taller sobre el dol a la UdL.

Gerard Martínez Minguell
Lleida

Fins a 5.000 nens han passat pels tallers sobre pèrdues per a infants i adolescents que imparteix Xusa Serra com a presidenta de l'Associació Gestdol i membre de l'Associació de Dones per la Igualtat de Cerdanyola del Vallès. L'objectiu dels tallers és ajudar els alumnes a descobrir recursos propis, mitjançant la reflexió personal i la confiança. “És una forma de normalitzar i descobrir que tenim un cicle de vida, que tenim un temps, però no tot el temps”, apunta Xusa Serra, que intenta aportar llum al tabú de la mort i trencar la falsa idea d'immortalitat, “la idea que la mort és virtual i no real”. De l'experiència obtinguda en aquests tallers, Xusa Serra n'ha fet el llibre *I jo, també em moriré?*, publicat a Columna aquest mateix any, en què l'autora mostra que “la mort és essencial com a generadora de vida, mitjançant

Xusa Serra amb el seu llibre *I jo, també em moriré?* a Rambla de Ferran. **E Jorge Agustín**

imatges, històries reals i contes”. A la pregunta “I jo, també em moriré?”, que jo mateix li formulo davant d'un cafè amb llet, la infermera i tanatòloga em res-

pon amb una altra pregunta: “I tu què creus? Per què ho preguntes si ja saps la resposta? Aquesta és l'essència del llibre”. Segons Serra, “morir és tan natu-

ral com néixer, però cap a una altra banda”, una idea que l'autora repeteix constantment al llibre, sobretot en relació amb els nens i l'actitud dels pares.

“
Som com una fulla
que neix a la
primavera i no sap si
arribarà a la tardor
”

El paper dels pares

El llibre se centra justament en el paper dels pares a l'hora d'afrontar la mort d'un ésser estimat i la comunicació amb els fills en un moment tan difícil. “És com qui vol ensenyar a nadar sense saber nadar... Com a pares, tenim la responsabilitat que els nostres fills sàpiguen afrontar la nostra mort quan es produïxi”, i quan es produirà?, ens preguntem. “Mira, Gerard, les fulles que neixen a la primavera no tenen cap garantia d'arribar a la tardor. Quantes fulles verdes veus al terra ara mateix?”, m'acaba preguntant. Sincerament, massa...